

Jornades de Comunicació i Accessibilitat, 1 de desembre de 2016
RESUM: El Cas del Gran Teatre del Liceu

Irene Calvis, servei de Relacions Públiques i Responsable del Projecte Social del Gran Teatre del Liceu

Objectiu de la ponència:

- Explicar el com i perquè es designar una persona encarregada del projecte social del Liceu
- Explicar de quina manera treballa
- Quins són els seus objectiu, reptes i barreres que es troba en la gestió del dia a dia

El Liceu el coneix tothom, però molt poc se sap de totes les coses socials que fa.

Designació del responsable d'accessibilitat

Sóc una treballadora del teatre, des del 2002, conec departaments diferents i des de fa 2 anys que m'encarrego del projecte social. No cal anar a buscar a fora una persona experta en accessibilitat, en el propi museu o teatre podem tenir la persona amb la sensibilitat i les ganes que fan falta per portar a terme un projecte com aquest.

Com i perquè el Liceu desenvolupa el seu projecte social

Estem fent moltes coses al Liceu, però no semblava que hi hagués un ordre ni cap discurs elaborat. Els estatuts del Liceu diuen que el teatre es dedicarà a promoure l'afecció de l'òpera a tothom, a tota la societat que és complexa i diversa.

Vam començar dient el que no volíem que fos el projecte social del Liceu: no volíem ser un lloc d'emergència social, no havíem de ser un punt de recollida de sabates. No anava amb la missió del teatre d'apropar la cultura operística. Vam agrupar diferents accions per temes: els de Dincat van venir a fer una volta pels espais públics del Liceu per saber quins eren els aspectes que podíem treballar, ens vam adonar que hi havia moltes coses que no les complíem i no les fèiem bé.

No es tracta de començar de 0, a partir del moment en què t'hi poses, cal anar a buscar les prioritats i començar a treballar de manera gradual. El que va anar molt bé va ser estructurar el discurs, vam crear una espina, en diem l'espina de peix, i vam crear una sèrie de punts relacionats amb l'accessibilitat.

Una feina transversal

La meua és una figura que ha de fer una feina transversal, si realment ens creiem la figura, tots els departaments del museu hi haurien d'estar implicats.

Em toca la feina d'anar convencent els companys. Pot haver-hi un representant que lideri el projecte, però toca que els altres companys s'impliquin i la millor manera és fer formacions. (Però la realitat és que demanar dues hores per una formació d'accessibilitat costa mans i mànigues).

Perquè un projecte social tiri endavant, tots els treballadors de l'equipament hi han d'estar implicats.

La feina que desenvolupo va relacionada amb molts departaments: amb màrqueting per arribar a un acord sobre quantes entrades destinem a l'Apropa o, pel Liceu al Territori per les accions que es duen a terme fora del Liceu per promoure la cultura operística o per exemple amb mecenatge perquè ha de conèixer el projecte social per anar a vendre'l bé. Amb instal·lacions i manteniment, el dia que es va muntar el bucle magnètic. Amb premsa i xarxes socials, per la informació que apareix al web. Amb informàtica per una aplicació mòbil per un tema d'accessibilitat a la sala. O amb el departament de compres per quan vam decidir canviar la senyalística per complir amb la Lectura Fàcil.

La recompensa a un esforç

Si que hi ha vegades que l'accessibilitat suposa una inversió, això està clar, però és una inversió que a la llarga et suposa un estalvi en algun aspecte. Per exemple, complir amb el compromís mediambiental del Liceu requereix un esforç de temps, humà i logístic però a la vegada, a la llarga serà un estalvi importantíssim.

Reptes sempre n'hi ha. Hi ha moltes coses a fer. Cal continuar treballant-hi i fer que la casa cada vegada estigui més implicada en el projecte.